

خبر	
مقام حزب‌الله:	
دولت ما را در برابر توافق جدیدی قرار داده که صرفاً به نفع اسرائیل است	
	
مقام حزب‌الله در واکنش به تصمیم دولت برای انحصاری کردن سلاح اعلام کرد: «تصویب اهداف سند آمریکا توسط دولت، ما را در برابر توافق جدیدی قرار می‌دهد که تمام خصومت‌های اسرائیل را پوشش می‌دهد.»	
به گزارش ایستا، «حسن عزالدین» عضو فراکسیون وفاداری به مقاومت در پارلمان لبنان در مراسم افتتاح پروژه انرژی خورشیدی در جنوب این کشور اظهار داشت دولت لبنان که قرار بود از این کشور در برابر تجاوز صهیونیستی محافظت کند، برای اجرای توافق طائف در تمام مفاد و پندهای آن تلاش کند، که اساس اصلاحات سیاسی در درجه اول و اصلاحات اداری در درجه دوم را تشکیل می‌دهد، اکنون منحصرابر بند انحصار تسلیحات متمرکز دارد.	
به نقل از سایت خبری المنار، وی در ادامه گفت تصمیم دولت برای تحویل سلاح‌های مقاومت به بهانه انحصار سلاح‌ها توسط دولت، پس از تکمیل سند وفاق ملی اتخاذ شد که خواستار تسلیم شبه‌نظامیانی بود که در جنگ داخلی شرکت داشتند. در آن زمان، سلاح‌های مقاومت مستثنی بودند، زیرا برای محافظت و دفاع از لبنان استفاده می‌شدند و سلاح‌های آنها «سلاح‌های شبه‌نظامیان» محسوب نمی‌شد.	
عزالدین افزود: «وقتی درباره انحصار سلاح صحبت می‌کنیم، حقوق و وظایفی نیز وجود دارد. همانطور که دولت باید مسئولیت و وظیفه خود را در قبال شهروندانش بر عهده بگیرد، باید مسئولیت و وظیفه خود را در قبال محافظت و دفاع از مردمش در برابر تجاوز صهیونیستی نیز بر عهده بگیرد. وقتی دشمن سرزمین ما را اشغال می‌کند، حق هر لبنانی است که سلاح به دست بگیرد و با دشمن خارجی که سرزمینش را اشغال می‌کند، مقابله کند. از این رو، مقاومت اسلامی تنها به عنوان پاسخی به اشغال اسرائیل که در سال ۱۹۴۸ رخ داد، ظهور کرد. قبل از آن، چیزی به نام مقاومت اسلامی وجود نداشت. بلکه یک مقاومت ملی، مقاومت جنبش امل، مقاومت چپ، ملی و میهنی و غیره وجود داشت. با این حال، مقاومت اسلامی زمانی ظهور کرد که لبنان اشغال شد و اشغال به پایتخت، بیروت، رسید.»	
عضو فراکسیون وفاداری به مقاومت لبنان گفت: «تا زمانی که دشمنی وجود دارد که قادر به حمله به حاکمیت ما، استقلال، مردم، سرزمین، حقوق و ثروت‌های ماست، دشمنی که در داخل سرزمین‌های اشغالی فلسطین و در مرزهای ما مستقر است و تهدیدی وجودی برای لبنان و مردم آن محسوب می‌شود، مقاومت دیگر صرفاً یک گزینه نیست، بلکه یک وظیفه ملی و یک عمل روتین در مقابله با آن است. دفاع از مردم ما تا زمانی که این دشمن با لبنان در تماس است و تهدیدی وجودی برای ما و منطقه محسوب می‌شود، به یک نیاز ضروری و وجودی تبدیل می‌شود.»	
عزالدین گفت: «این امر یک مسئولیت ملی، اخلاقی و انسانی را بر دوش همه شهروندان لبنانی، صرف نظر از رقه، مذهب یا گرایش‌های آنها قرار می‌دهد. این امر به ویژه زمانی صادق است که دشمن هنوز در بخشی از خاک ما مستقر است و بخشی از آن را اشغال کرده است و مقامات آن آشکارا، گستاخانه و با بی‌شرمی اعلام می‌کنند که نمی‌خواهند از آن عقب‌نشینی کنند و از پنج نقطه که نقاط ضروری و استراتژیک برای آنها هستند، دست بکشند.»	
وی تصریح کرد اگر واکنش سریع و بی‌ملاحظه دولت به دیکته‌ها و فشارهای آمریکایی، صهیونیستی و برخی کشورهای عربی نبود، این اتفاق نمی‌افتاد.	

«موقعی الحفلة التأسيسية لمرکز التوعیه فی بناه فومیس»

«چرخش به سوی آسیا این امکان را برای تهران فراهم می‌کند که فشار اقتصادی غرب را کاهش داده و هم‌زمان، تأثیر احتمالی بسته شدن تنگه هرمز را به حداقل برساند.»

به گزارش ایرنا، «در میان حملات اسرائیل و ایالات متحده، ایران مسیر تجاری جدیدی از قاره آسیا به چین رونمایی کرده که در راستای یکی از اصول کلیدی سیاست خارجی این کشور است: قرار دادن ایران در مرکز ارتباطات در حال تغییر و گسترش اوراسیا.»

موسسه Stimson Center با این مقدمه نوشت: به طور سنتی، خلیج فارس نقش حیاتی در تجارت ایران داشته است. اما تلاش‌های اخیر برای توسعه مسیرهای زمینی به آسیای مرکزی، با هدف تنوع‌بخشی به روابط تجاری و تقویت همکاری با منطقه‌ای در حال رشد اقتصادی صورت گرفته است. این مسیرهای زمینی روز به روز اهمیت بیشتری پیدا می‌کنند، زیرا منطقه خود را به عنوان یکی از محورهای اصلی تجارت بین قاره‌ای تعریف می‌کند؛ هم میان روسیه و افغانستان و هم بین چین و اتحادیه اروپا. قدرت‌های بزرگ بین‌المللی، نشست‌های جداگانه‌ای با پنج کشور آسیای مرکزی برگزار کرده‌اند و به دنبال فرصت‌های تجاری و سرمایه‌گذاری در این منطقه هستند. اگرچه آسیای مرکزی در گذشته کلون متمرکز سیاست خارجی ایران نبود، ولی با توجه به پتانسیل فزاینده اقتصادی و ترانزیتی آن، ممکن است این روند در حال تغییر باشد.

ایران گام‌های مهمی برای بهبود روابط با ترکمنستان و تاجیکستان برداشته و همچنین روابط خود با ازبکستان را گسترش داده است. در ژوئن، ایران و ترکمنستان یادداشت تفاهمی برای تقویت هماهنگی در حوزه حمل‌ونقل و

با اینحال در اخباری که از این دیدار در کاخ سفید منتشر شد زمرمه هایی شنیده شد که در این دیدار سه جانبه میان نیکول پاشینیان نخست وزیر ارمنستان و الهام علی‌اف رئیس جمهور جمهوری آذربایجان به میزبانی دونالد ترامپ در کاخ سفید درباره ایجاد کریدور در دالان زنگرور به تفاهم رسیده‌اند و این به معنای از دست دادن مرز ارمنستان از سوی ایران است. این کریدور قرار است جمهوری آذربایجان را به نخجوان متصل کند که اینگونه تعبیر شد که حالا آمریکایی ها به ایران نزدیک‌تر شده اند و ایران نیز این شاهراه ترانزیتی اقتصادی را به اروپا از دست خواهد داد چراکه عملاً ایران مرز زمینی با ارمنستان را که از دست می‌دهد هیچ بلکه تنها راه ورود به قفقاز و اروپا از طریق دریای سیاه نیز بسته خواهد شد.

در واکنش به این اخبار وزارت خارجه کشورمان در بیانه‌ای از صلح دو کشور در کاخ سفید استقبال کرد، اما دخالت خارجی در احداث کریدور در دالان زنگرور را محکوم کرد و تأکید کرد که به هیچ عنوان دخالت خارجی را در این منطقه را نمی‌پذیریم.

این در حالی است که اگر این طرح از سوی آمریکا اجرایی شود نه فقط ایران بلکه روسیه نفوذ خود را در قفقاز جنوبی و حاشیه خزر را از دست می‌دهد و چین نیز مسیر قفقاز را در طرح کمربند و جاده از دست خواهد داد. و ترکیه نیز احتمالاً به سودای دیرینه خود یعنی ترک زبان‌های غرب را به شرق متصل خواهد کرد.

در همین باره دکتر علی اکبر ولایتی شب گذشته در مصاحبه ای اختصاصی با تسنیم باردیگر درباره دخالت خارجی در این منطقه هشدار داد و گفت: «ایران با روسیه یا بدون او مانع کریدور آمریکایی در قفقاز می‌شود.»

این موضع گیری ولایتی در خصوص مشارکت روسیه در رسانه ها بازتاب داشته است که در همین باره یورونیوز هم نوشت:

علی اکبر ولایتی، مشاور رهبر ایران ساعاتی پس از امضای توافق صلح بین ارمنستان و جمهوری آذربایجان کریدور «زنگرور» را «توطئه‌ای سیاسی علیه ایران» خواند. مشاور رهبر جمهوری اسلامی در امور بین‌الملل گفت: «علاوه بر ترکیه که عضو ناتو است، سایر کشورهای ناتو نیز می‌خواهند در این منطقه حاضر شوند و ناتو مانند یک مار واقعی میان ایران و روسیه قرار گیرد؛ اما ایران اجازه چنین کاری را نخواهد داد.»

وزیر پیشین امور خارجه ایران افزود که تهران «چه با روسیه و چه بدون روسیه» علیه این کریدور اقدام خواهد کرد. او در مورد سخنان دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا درباره اجاره کریدور «زنگرور» گفت: «مگر قفقاز جنوبی یک منطقه بی‌صاحب است که ترامپ آن را اجاره کند؟ قفقاز یکی از حساس‌ترین نقاط جغرافیایی دنیاست و این گذرگاه نه به دالانی در مالکیت ترامپ، بلکه به گورستانی برای مزدوران ترامپ تبدیل خواهد شد.»

به گزارش خبرآنلاین وب سایت یورونیوز این گفته ولایتی را تقطیع کرده و بخشی که می گوید البته معتقدیم که روسیه نیز به لحاظ راهبردی با این کریدور مخالف است را حذف کرده است. مشاور مقام معظم رهبری می گوید: احداث کریدور زنگرور در مرزهای ایران صورت نمی‌دهد و راه ارتباطی کشورمان در شمال و شمال غرب را منحصر به ترکیه می‌کند. با اجرای این توطئه، امنیت قفقاز جنوبی به خطر می‌افتد و بر همین اساس، ایران تأکید کرده است که با روسیه و چه بدون روسیه، در راستای امنیت قفقاز جنوبی حرکت خواهد کرد و البته معتقدیم که روسیه نیز به لحاظ راهبردی با این کریدور مخالف است.

پیش از این وزارت امور خارجه ایران در بیانه‌ای نسبت به تبعات توافق حاصل شده میان جمهوری آذربایجان و ارمنستان در کاخ‌سفید، ابراز نگرانی کرده بود. رهبران دو کشور روز جمعه در آمریکا ضمن امضای توافق صلح، برای ایجاد کریدور ترانزیتی که دونالد ترامپ آن را «مسیر ترامپ برای صلح و شکوفایی» نامیده توافق کردند.

این در حالی است که علی اکبر ولایتی ایجاد این کریدور را به معنای «تجزیه ارمنستان» دانست. مشاور رهبر ایران در امور بین‌الملل در همین باره گفت: «هیچ ملتی راضی و حاضر به تجزیه سرزمین خود نیست؛ حتی اگر دولت آن‌ها متأسفانه مواضع بی‌ثبات اتخاذ کنند.»

علی اکبر ولایتی گفت که ایجاد کریدور «زنگرور» راه ارتباطی ایران در منطقه شمال غرب خاک خود را به ترکیه محدود می‌کند.

او افزود: «این کریدور موقعیت ژئوپلیتیک منطقه را تغییر می‌دهد، مرزها را جابه‌جا می‌کند و در

راستای تجزیه ارمنستان طراحی شده است.»

علی اکبر ولایتی اظهار داشت: «ارتباط بین دو طرف نخجوان و خاک آذربایجان احتیاجی به دالان

ندارد.»

کریدور «زنگرور» قرار است جمهوری آذربایجان از خاک ارمنستان به منطقه نخجوان متصل کند. این کریدور باعث خواهد شد تا خط مرزی بین ایران و ارمنستان از بین برود. ایران بهار سال جاری به همراه ارمنستان رزمایشی مشترک برگزار کرده بود.

چرا ولایتی گفت بی روسیه و با روسیه؟
روسیه وزارت خارجه روسیه نیز در واکنش تامل برانگیز به این توافق گفت: «توافق‌نامه صلح و برقراری روابط میان آذربایجان و ارمنستان،اهمیتی اساسی در استقرار صلح خواهد داشت. ورود بازیگران خارج از منطقه نباید مشکلات و خطوط جدایی جدید ایجاد کند. مایل هستیم از تجربه تلخ مداخله غرب در حل و فصل بحران‌های خاورمیانه دوری کنیم.»

روسیه که پیش‌تر آمریکا را متهم کرده بود که تلاش دارد روند صلح ارمنستان و جمهوری آذربایجان را از آن خود کند و قدرت‌های منطقه‌ای را کنار بزند، روز شنبه توافق صلح میان این دو کشور با میانجی‌گری اسکوا در تلاش‌ها برای ارتقای ثبات و همدار داد که مداخله خارجی می‌تواند وضعیت را در قفقاز جنوبی پیچیده‌تر کند.

وزارت خارجه روسیه در نخستین واکنش خود اعلام کرد که مسکو از تلاش‌ها برای ارتقای ثبات و شکوفایی در منطقه، از جمله نشست واشینگتن، حمایت می‌کند.
وزارت‌خانه افزود که راه‌حل‌های پایدار باید توسط کشورهای منطقه و با حمایت همسایگانی مانند روسیه، ایران و ترکیه تدوین شود. در بیانه وزارت خارجه روسیه آمده است: «حضور بازیگران غیرمنطقه‌ای باید به تقویت دستورکار صلح کمک کند، نه اینکه شکاف‌های تازه‌ای ایجاد کند.» این وزارتخانه ابراز امیدواری کرد که از «تجربه ناموفق» حل‌وفصل مناقشات با محوریت غرب در خاورمیانه اجتناب شود.

به نظر می‌آید که در این منطقه روسیه که ولایتی به آن اشاره کرده و در رسانه های خارجی بازتاب داشته است به چه معنا بود؟ آیا واکنش سست وزارت خارجه روسیه موضع این کشور را برای همه طرف‌ها درگیر در این منطقه مشخص کرده است؟ آیا قرار دیدار پوتین با ترامپ بر این مساله تأثیر گذاشته است؟ اینکه اقدامات اخیر باکو از جمله دستگیری نیروهای واکنر و همکاری با دول متحد اوکراین در این جنگ همگی از سوی روسیه نادیده گرفته شده است دلایل این موضع گیری بوده است؟ اصولاً چرا روس ها فقط در حال نظاره هستند؟ این در حالی است که پس از افشای نیت آمریکا برای آسیای میانه و قفقاز ایران تا این لحظه واکنش های قوی به طرف آمریکایی نشان داده

اظهارات ولایتی در خصوص اقدام علیه کریدور زنگرور بررسی شد

با روسیه یا بی روسیه؟

گروه سیاست خارجی- در پی توافق صلح میان ارمنستان و جمهوری آذربایجان روز گذشته اخباری در رسانه های خارجی منتشر شد مبنی بر اینکه دالان زنگرور به نام «مسیر ترامپ برای صلح و رفاه بین‌المللی (TRIPP)» تغییر نام یافته است این در حالی است که پیش از این زمرمه هایی از اجاره ۹۹ ساله این کریدور از سوی سفیر آمریکا در ترکیه مطرح شده بود که تا کنون مقامات کاخ سفید این موضوع را تأیید نکرده اند.

اظهارات علی اکبر ولایتی مشاور امور بین‌الملل مقام معظم رهبری در رسانه‌های فارسی زبان بازتاب داشت در ذهن متبادر کرد که چرا او گفت بی روسیه و با روسیه؟

می‌کشید، اما اگر منظور راحل نظامی است که

در هر نقطه‌ای با طرف‌های مختلف، نمی‌توان وارد جنگ شد.

ایران نیاز به وحدت داخلی مبتنی بر مشارکت عموم مردم و استراتژی روشن و واقع‌بینانه دارد. در غیاب این دو، نه دیپلماسی راه به جایی می‌برد و نه تهدید به استفاده از نیروی نظامی و یا حتی به کارگیری آن، چاره‌ساز است.

در همین جا اضافه کنم که تا این لحظه، من هنوز مقالهٔ روشن و علمی و بی‌طرفانه‌ای در مورد تأثیر واقعی این کریدور بر منافع ایران ندیده‌ام. آیا واقعاً قرار است با احداث این کریدور مرز ایران و ارمنستان از کنترل دو کشور خارج و راه ارتباطی

ایران به آن کشور مسدود شود؟ اگر چنین چیزی باشد، چرا ارمنستان باید به چنین ننگ و خفت و فاجعه‌ای تن در دهد؟ اما اگر آثار آن شبیه آثار سایر کریدورهایی است که در سراسر خاورمیانه در حال دور زدن ایرانند، این هم ضایعه‌ای است در کنار ضایعات دیگر که باید برای بدیلش برنامه‌ریزی و اقدام کرد.

سایت تابناک نیز درباره واکنش روسیه نوشت: اکنون ترامپ با امضای پیمان صلح میان آذربایجان و ارمنستان می‌خواهد هم «پز صلح‌طلبی» بدهد و هم با مدیریت کریدوری مهم در قفقاز جنوبی، منافع اقتصادی جدیدی برای شرکت‌های آمریکایی

در این منطقه تأمین کرده و نیز مسیری را برای ورود امنیتی بدون جنگ و دردسر برای آمریکا و ناتو به منطقه حساس قفقاز باز کند.

در همین حال هم با این کار سیاست فشار حداکثری علیه ایران را به مرزهای شمال غربی گسترش داده و عملاً با کنترل مرز ارمنستان با ایران می‌خواهد این مسیر ارتباطی و مزیت تجاری‌اش به اروپا و روسیه را بسیار محدود کند و نقش آفرینی تهران در این منطقه و کریدورهای آن را کاهش دهد.

روسیه نیز که در مرزهای غربی خود از بیش از دو سال و نیم پیش درگیر جنگ برای دفع حضور ناتو است، عملاً با این پیمان صلح و «جاده ترامپ» (در صورت اجرا)، در محیط پیرامونی خود در مرزهای شمالی، بدون هیچ درگیری و جنگی عرصه را به آمریکا و ناتو دستکم برای چند دهه باخته و در محاصره‌ای استراتژیک قرار خواهد گرفت که در آینده نیز نظر به اهمیت این شاهراه تا آسیای مرکزی نیز گسترش خواهد یافت.

اکنون باید دید روسیه چه واکنشی به این تحول خواهد داشت و آیا ممکن است تغییر ژئوپلیتیک حیاط خلوت روسیه در قفقاز موجب نزدیکی عملی آن به تهران برای مواجهه با این چالش مشترک شود؟ یا روسیه در این پرونده نیز همان سیاست «بی‌عملی همیشگی» را در پرونده‌های مختلف با ظرفیت ایران در پیش خواهد گرفت.

خبر	
گاردین:	
ترامپ در مسیر تحکیم دیکتاتوری است	
با گذشت ۲۰۰ روز از آغاز دومین دوره ریاست‌جمهوری «دونالد ترامپ»، تحلیلگران هشدار داده‌اند که او در مسیر اقتدارگرایی حرکت می‌کند و چالش‌های بی‌سابقه‌ای را برای نهادهای دموکراتیک ایالات متحده ایجاد کرده است.	
به گزارش ایستا، رسانه انگلیسی در مطلبی درباره تحولات دوران کنونی ریاست‌جمهوری «دونالد ترامپ»، به گذشت ۲۰۰ روز از آغاز دومین دور ریاست‌جمهوری وی اشاره کرد و گزارش داد که شمار فزاینده‌ای از مفسران و ناظران اکنون ترامپ را در مسیر حرکت به‌سوی اقتدارگرایی می‌بینند.	
روزنامه «گاردین» می‌نویسد که ترامپ در هفته‌های اخیر اقدامات بحث‌برانگیزی انجام داده است. رئیس‌جمهور آمریکا خواستار محاکمه «باراک اوباما» رئیس‌جمهور پیشین این کشور به پس از انتشار گزارشی از عملکرد ضعیف در حوزه اشتغال برکنار کرده و دانشگاه کلمبیا را به پرداخت بیش از ۳۰۰ میلیون دلار در یک توافق واداشته است.	
ترامپ از قانونگذاران جمهوری‌خواه در چند ایالت خواسته تا نقشه‌های انتخاباتی را به نفع حزب خود بازترسیم کنند، قدرت آف‌بی‌آی را علیه دموکرات‌های مخالف به کار گرفته و دستور انجام سرشماری جدیدی را داده که مهاجران فاقد مدرک را مستثنی می‌کند. این گزارش همچنین به تلاش دولت ترامپ برای در اختیار گرفتن کنترل بیشتر بر واشنگتن دی‌سی، وعده بازگرداندن مجسمه یکی از فرماندهان نیروهای کنفدراسیون که توسط معترضان ساقط شده و اجرای بازسازی گسترده کاخ سفید اشاره کرده است.	
رسانه انگلیسی به نقل از «راشل مدو» مجری سرشدان تلویزیونی آورده که ایالات متحده اکنون «رهبر اقتدارگرایی» دارد و شاهد «تحکیم یک دیکتاتوری» است. گاردین همچنین به نقل از «دنت بنت» معاون اجرایی اندیشکده می‌رایه «اتر دی وی»، نوشته که وضعیت «روز به روز به‌طور چشمگیری بدتر می‌شود» و این‌که اقتدارگرایی یا همین حالا در جریان است و یا به زودی تکمیل خواهد شد. بنت هشدار داده که آمریکا فاصله چندانی با اقداماتی چون بی‌اعتنایی آشکار به احکام دیوان عالی، اخراج شهروندان آمریکایی یا تعطیل کردن رسانه‌ها ندارد.	
این گزارش، رویکرد کنونی ترامپ را با دوره نخست ریاست‌جمهوری او مقایسه کرده و گفته که او از وضعیت یک تازه‌کار به سیاستمداری بدل شده که با همکاری نزدیک‌ترین متحدانش، از جمله «استیون میلر»، معاون دفتر ریاست‌جمهوری، می‌داند کدام اهرم‌ها را چگونه به کار گیرد. گاردین آورده که ترامپ کار خود را با عفو محکومان حادثه ششم ژانویه ۲۰۲۱، انتصاب چهره‌های وفادار در مناصب کلیدی در وزارت دادگستری و آف‌بی‌آی و جلب همکاری «ایلان ماسک» برای بازسازی ساختار دولت و دور زدن کنگره آغاز کرد. رئیس‌جمهور آمریکا همچنین احکام قضایی را به چالش کشیده، خواستار استیضاح قضاتی شده که با دولت او مخالفت کرده‌اند و علیه رسانه‌هایی که پوشش انتقادی ارائه داده‌اند، اقدام کرده است.	
گاردین گزارش داده که اقدامات ترامپ اکنون به حوزه فرهنگ نیز کشیده شده و او تلاش کرده صداهای متفرد را حذف یا به حاشیه براند و مبالغه هنگفتی را از نهادهای مهم دریافت کند. به گفته این گزارش، بر اساس تحلیل وب‌سایت اکسیوس، ترامپ بیش از ۱.۲ میلیارد دلار از نهادهای برجسته در حوزه‌های دانشگاهی، حقوقی، رسانه‌ای و فناوری دریافت کرده است.	
این گزارش همچنین ترامپ را با رهبرانی مانند «ویکتور اوربان» در مجارستان مقایسه کرده و می‌نویسد که سرعت و گستره اقدامات ترامپ برای افزایش قدرت ریاست‌جمهوری، فراتر از رهبران مشابه است. «سایمون روزنبرگ» استراتژیست حزب دموکرات به گاردین گفت که ترامپ «به‌طور آشکار تصمیم گرفته آمریکا را به نوعی دیکتاتوری تبدیل کند» و هدفش پایان دادن دائمی به دموکراسی در این کشور است.	
در میان نمونه‌های مشخص، گاردین به تلاش‌های ترامپ برای منحرف کردن توجه عمومی از پرونده «جفری اپستین» با احیای تحقیقات درباره مداخله روسیه در انتخابات ۲۰۱۶ اشاره کرده و نوشته که «بیم باندی» دادستان کل آمریکا به دستور او تحقیقاتی را علیه مقامات دولت اوباما آغاز کرده است. رسانه انگلیسی همچنین به برکناری ناگهانی «اریکا مکناترفر» کمیسر اداره آمار کار اشاره کرده است؛ او پس از انتشار گزارش‌هایی منفی از وضعیت اشتغال برکنار شد و از سوی ترامپ به دستکاری آمار به ضرر جمهوری‌خواهان و شخص رئیس‌جمهور متهم شد.	

بشت پرده تلاش ایران برای راه‌اندازی مسیرهای تجاری جدید با چین

لجستیک امضا کردند. در ماه مه، دو کشور بر سر نقشه راه همکاری جامع در دو سال آینده توافق کردند که تمرکز اصلی آن همکاری در زمینه حمل‌ونقل بود. در ژانویه، مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور ایران به تاجیکستان سفر کرد و روند مثبتی در روابط با این کشور قانع‌یاری‌بان را که از دهه ۱۹۹۰ ادامه داشت، معکوس کرد. دو طرف ۲۲ یادداشت تفاهم در زمینه‌های زیرساخت، تجارت و مسائل دیگر امضا کردند و بهبود روابط را «راهبردی» توصیف کردند.

تاجیکستان که کشوری محصور در خشکی است، به دنبال دسترسی بهتر به بازارهای بزرگ‌تر بوده و بنادر چابهار و بندرعباس ایران را برای این منظور مناسب می‌داند. تاجیکستان همچنین به تمایل هند برای اتصال به آسیای مرکزی از طریق چابهار واکنش نشان می‌دهد. در نشست تجاری ایران و تاجیکستان در دوشنبه در ژانویه، ۱۳ سند همکاری دوجانبه در حوزه زیرساخت و تجارت به امضا رسید. در ژوئن نیز مقامات دو کشور بار دیگر برای بحث درباره تجارت دیدار کردند.

اما نگاه ایران فقط به آسیای مرکزی نیست؛ بلکه به چین نیز معطوف شده است. در ۱۲ مه، نشست در تهران میان مقام‌های ارشد راه‌آهن از ایران، چین، قزاقستان، ازبکستان، ترکمنستان و ترکیه برگزار شد تا توسعه شبکه ریلی بین‌قاره‌ای مورد بررسی قرار گیرد. در ۲۵ مه، یک قطار باری از شی‌آن چین، حامل بن‌ل‌های خورشیدی، به بندر خشک آپرین رسید که آغاز رسمی اتصال ریلی مستقیم میان ایران و چین را رقم زد. این مسیر از غرب چین، از طریق قزاقستان و ترکمنستان، به ایران می‌رسد.

ایران از گسترش ارتباطات آسیای مرکزی با چین بهره‌برداری می‌کند. برای

